

SOSIALURIN

Útgevri:
FOROYA JAVNAÐARFLOKKUR

Bladstj.:
Villi Sørensen.

Box 76.

PRENTSMÍÐJAN Á HEYGSBREV
TELF. 1820

FRÁ LØGTINGI:

Útróðarmenn.

Aftur á hesum sinni noyddist afturhalds-landsstýrið við sínum meiriluta á tingi at fremja eitt av teim málum, sum vit javnaðarmenn hava lagt inn á ting og barst fyrri. Hesu ferð er tað studningur til heimaútróður.

Endiliga hin 1. april, beint áðrenn tingið skuldi fara heim, kom uppskot fram um at veita útróðarmonnum 2 oyru í studningi pr. kg. tó skulu menn í teim bygðum, sum liggja longri burtur enn 10 km frá næstu útflutningshavn fáa 5 oyru pr. kg.

Løgmaðurin legði málið fram og við 1. viðgerð var Poul Petersen fyrsti røðari. Harnæst bað Danbjørg um orðið og helt so ljóðandi røðu:

Sjálvandi vilja vit javnaðarmenn styðja uppskotið um at veita útróðarmonnum studning. — Men nakrar viðmerkingar má eg tó loyva mær at framseta.

Til P. Petersen er at siga, at mær dámar ikki hansara uppskot um, at málið skal troðkast ígjøgnum uttan at verða viðgjørt í nevnd. Tá ið P. P. undirstríkar, at nú er eingin tíð til nakra nevndarviðgerð, so er tað harmuligt at noyddist at ástanna, at tíðin er farin; men tað hava javnaðarmenn onga skuld í. Vit lögdu málið inn á ting langt áðrenn jól, og vit skutu uppá at veita útróðarmonnum 25 oyru pr. kg. Nú fáa teir 2 oyru, og sum viðskera fingur teir 20 oyru í toll pr. l. av benzín.

Ja, tíðin er farin, og tessvegna vil eg ikki krevja nevndarviðgerð, tí eg vil ikki tarna málinum at verða framt skjótt.

Til háttvirda lögmannin vil eg siga, at hann kemur seint við hesum uppskoti og sigur, at fyrr vóru ongar inntøkur at gjalda studningin við; men av benzintollinum fær tingið tær neyðturvulig inntøkur. Hann legði aftrat, at tíverri vildu javnaðarmenn ikki stemma fyrri tollinum. Hertil má eg viðmerkja, at okkara uppskot um 25 oyru pr. kg. í studningi kom fram langt áðrenn jól, og tá var rúm tíð til tingingar um inntøkur og annað; men mál okkara fekk onga viðgerð. Tað fekk somu lagnu sum so mong onnur av okkara málum, sum eru burturbeind, men so koma tey fram aftur í heilt øðrum skapi og tá koma tey so seint, at eingin tíð er at viðgera tey í nevnd. Hesa

lagnu hava vit javnaðarmenn haft øll tey seinastu 5 árin, og tað tykist sum, at sama lagið verður at halda áfram.

Eisini málið um 20 oyru í toll pr. l. benzín fekk onga nevndarviðgerð. Javnaðarmenn vilja enn eins og ofta áður vísa á inntøkuleiðir, men eingin vil tingast við okkum. Teir koma fram við uppskotum um toll og annað, onga nevndarviðgerð, bara avgera málið beidan vegin. At greiða atkvøðu fyrri at tolla benzínið við 20 oyru meir liturin aftaná, at okkara uppskot um at frítaka útróðarmenn frá hesum tolli var fallið og aftaná at okkara uppskot um studning til útróðarfisk eisini varð burturdottið kundi eingin javnaðarmaður hugsa sær til, serliga tá ið okkara uppskot um aðrar inntøkur eisini er burturkveistrað.

Ja, vit javnaðarmenn greiða atkvøðu fyrri at veita útróðarmonnum studning; men hvussu hetta kemur at ganga, vita vit ikki, uttan so er, at hitt almenna fylgir við prísinum í heila tikið. Vit javnaðarmenn hava ferð aftaná ferð havt uppskot um at stovna almenna fiskasølu, sum so eisini skuldi hjálpa útróðarmonnum at fáa rættan prís fyrri teirra veiðu. Men tíverri fall eisini hetta. So er einki annað at gera enn at áleggja prísásetingarnevndini at áseta prís in eisini fyrri útróðarfisk. — Tá fyrstani kunnu vit líta á, at útróðarmenn fáa fult gagn av tilskotinum. At privatir fiskakeyparar einsamallir ráða yvir prísinum, kann lætt fara við sær, at fiskaprisurin fellur í staðin fyrri at hækka — kanska ikki beinan vegin, men sum frálíður.

Men sum sagt: Vit javnaðarmenn vilja greiða atkvøðu fyrri hesum uppskoti í vón um, at útróðarmenn fáa gagn av hesum, tó nakra vissu um hetta hava vit als ikki.

Á handverkaraskúlanum í Hælev hava Olaf Hálvdansen úr Vestmanna og Erik Hansen úr Klaksvík tikið prógv sum timburmeistarar. Sveinaprógv hava hesir tikið: Torkil Hentze úr Skopun, Poul Hansen úr Fuglafirði (timbursmíð), Sigmund Gregoriussen, úr Havn (jarnsmíð) og Henning Heinesen úr Porkeri (málari); hesin síðsti fekk rós.

Mánadagur. Bretskir læknar siga at krimsjúkurnar eru ringast mánadagur, Teir siga, at hetta kemur av, at fólk fara ov seint til songar leygarkvöld, sunnudag verður etið ov mikið av kraftigari føði, og verður hesin dagur ofta móðisligur, t. d. av nógvari gongd.

Tað er bara ein máti at gera stórar andar smáar: at hyggja beint í andlitið.

Haldið Sosialin!

SJÓNLEIKARHÚSIÐ

TELEFON 1231

„Mýs og menn“

Sjónleikur í 3 pørtum

eftir JOHN STEINBECK

verður framfördur fyrri seinastu ferð leygarkvöldið
23. april kl. 8.

Atgongumerki á 3,50 kr. verða at fáa í Sjónleikarhúsinum í dag
kl. 12—2 og 6—8.

Program 50 oyru.

IKKI FYRI BØRN

Til limir Føroya Arbeðarafelags.

Eftir áheitan frá Alþýðusambandið Íslands lýsir Føroya Arbeðarafelag hervið bann móti at avgreiða Íslendskar trolarar úr Reykjavík og Havnafjørði, undantiknir eru tó hesir av Havnafjørði Júní, Júlí, August, Bjarni Riddari og Goðanes.

f. Føroya Arbeðarafelag
JOHAN HENDRIK JOENSEN
form.

ÁRSADALFUNDUR

Ársaðalfundur í Norrøna felagnum komandi leygarkvöld 23. april kl. 20 á Føroya Fólkaháskúla. Aftaná heldur Axel Tórgarð, prestur, røðu. Kaffiborð 3.00 kr. fyrri hvønn.

Stjórnin.

PRENTSMÍÐJAN Á HEYGSBREV

TÓRSHAVN

AVRIKAR ALT PRENTINGARARBEIÐI

TELF. 1820

GAMLAMANNASKRØGG

Eftir Herbert Ernest Bates

Skyldmenn mínir Silas og Kosmo vóru hvør úr sínum húsi, men báðir runnir av somu rót kortini. Kosmo var lítill á vøxti og knøggur, við snaraðum yvirskeggi og gullketu á búkinum og gullringi á høgri hond. Hann gekk altíð undir grønnum hamborgarhatti og hevði stav við glitrandi silvurknotti á, og tá sá hann út til at vera tað sum hann altíð helt seg vera — ein leyva, kongur skóganna. Og hóast Silas, av summum var hildin at vera svartar fátur fólksins, er einki at ivast í tí, at tað vóru teir sum heldur hirtu Kosmo í tann partin. Eina brotsgerð framdi hann, sum eg haldi eingin hevur kunnað fyrigivið honum, og hon var tann at hann dvaldist uttanlendis um vetrarnar. Tá sendi hann okkum landslagsmyndir við appelsintrøum í Mentonio, myndir av Napoli flógvanum, Vesuvi, gondolum Fenoya og av ser sjálvum undir stráhatti í Pompeii á jolum. Og á hesi

myndakort skrivaði hann við treystilugum dæmi: — Haldi áfram til Hellas og Port Said í morgin, og áðrenn eg lúki ferð míni stækki eg mær til Seylonar. — Tað varð sagt, hóast eingin kundi prógva nakað, at hana hevði eina gentu í Nissa og sleygað varð eisini um einhvørja óargagerð í Colombo. Tá ið hann tá kom heim aftur um várarnar, flutti hann við sær feskar appelsínur, nýtiknar av trøunum, sikiloysskar leirvørur, eysturlendsk skreytkerald, skeljar úr Suðurhøvum, dungar av gullblandaðum frasi og stríðsøxir frá ymsum blámanna hövdingum, og við hollum ráðum um hvussu spaghetti skuldi etast rátt. Hann snaraði skegginum og segði frá lögnum heitum keldum á fjarstøddum suðurhavsoyggjum, har sum ein kundi fáa tjúgu bananir fyrri ein penny, — ella um hólmgongu við Proysara í Kaíro. Væl royndur heimsmaður og konufólka-

Framhald á næsta s.